Székesfehérvár, 1911. XVIII. évfolyam, 93. szám. Szombat, augusztus 5.

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak: 1 évre 16 kor., 1/2 évre 8 kor., 1/4 évre 4 kor. Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő: BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este. Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1. Egyes számok kaphatók: a dohánytőzsdékben.

A város szegényei közt.

Aki tegnap a városházára ment, a szük lépcsőház előtt megdöbbenve hőkölt vissza. A lépcső fokain öreg, sánta, béna, vak, magukkal tehetetlen emberek, asszonyok, fiatalok, gyerekek serege táborozott. Nem koldusok, csak a város házi szegényei, elhagyatottjai, akik rászorulnak arra az 5—10 kor. havi segélyre, vagy negyed évi házbérre, amelyet a város kiutalványoz nekik.

Többnyire öregek, sőt nagyon öregek, a kik 70—80 évvel a vállukon huzzák az élet igáját, botorkálva keresik a sirt, várják a letünő napot, amely utoljára veti rájuk a világát, reménykednek az ébredő napsugárban, hogy az a kihült holttestük pihenő körvonalai körül keltegeti majd az életet. Ezek mind reméltek valamikor. Most hajótöröttek. Egyiken-másikon látszik az egykor izmos, nagycsontu ember multja. Tudtak ezek dolgozni, vesződni, reményleni, élni. Ha valaki azt mondta volna nekik, hogy egykor a város kegyelem kenyeréért kell majd kinyujtani a száraz kezüket — talán birokra keltek volna vele. De aztán jött egy csapás, nyomában a másik, haláleset, vagy ami még kinzóbb: betegség, hosszu, sorvasztó, megbénitó betegség. A kik sohase ismerték, megtudták, hogy mi a nélkülözés, mi a zálogház, ki az ócskász, aki egy-két fillérért összevásárolta az egykor kedves szobadiszt vagy a szükséges holmikat; kiürült a kamra, megritkult a szoba butorzata — s az erőszakos halál sárga kisértete olyan, szörnyen visszariasztó.

— Menjünk a városhoz. Az valamennyiünk istápolója, adjon vissza valamit abból, a mit évtizedeken keresztül a keserves kereseményeinkből a pénztárába hordottunk. Görbitsük meg a hátunkat s lesütött szemekkel, remegő ajkakkal fojtsuk vissza a tolakodó, a torkunkat fojtogató könnyeinket . . . könyörögjünk! . . .

Borzalmas mélység lehet ez annak az embernek, a kinek mindig egész volt a lelke, a ki az erős embernek a becsületesnek tisztes önérzetével nézett más emberek szemébe. S aztán meg kell hajtani a derekát, szépen, alázatosan kell beszélni, fel kell tárni a sebeket, a rongyokat, a sziv belső, mélységes sebeit, a csalódásokat, a tévedéseket, a tragédiákat, talán mélyebbre is kell vájni, ki is kell szinezni őket, hogy annál jobban hassanak.

Ezek a szegények, a kik megjelentek. Mások helyett a képviselőjük vagy a gondozóik beszéltek. Azok nem tudják elhagyni az ágyat. Éveken keresztül sinylődnek ott tehetetlenül, elaggva, a kinban és gyötrelemben összeaszalódva — reménység nélkül. Ugy forgatják, emelgetik őket idegen emberek, a kik a 10—15 korona havi alamizsna fejében élelmet, gondozást, talán izgalmat és jó szót is nyujtanak — talán nyujtanak.

Vannak más képek — de talán ezeknél is sötétebbek. Uriasszony, tiszta, majdnem uri ruhában. Mind a két szemére vak. A másik 4—5 gyerekkel jelenik meg. Igy nagyobb a hatás, elevenebb lesz az irgalom az urak szivében. — Nézzetek, urak rájuk, nem én könyörgök, nem sirom a könnyeimet, hanem ezek az ártatlanok beszéljenek a jelenlétükkel, a hangtalan elhagyatottságukkal. Voltak olyanok is, a kik, mig fiatalok voltak, dobálták a kegyeket, százaknak, ezreknek, a ki jött — pénzért. Aztán jöttek a ráncok, a vénség, lekopott a festék s megmaradt a szivben a sötét űr, meg a nyomoruság — Menjünk, kopogjunk a város ajtaján. Hisz élni csak kell.

Jöttek az árvák, a kis gondozottak, a kiket a szeretet vagy az irgalom ápol s a mely mellé a város is ad havonta egy-két szerény bankót. Ijedten, félénken nézték az urakat, a kik fölöttük itélkeznek, a kik egymásnak magyarázva, egymást rábirni vagy lebeszélni akarva, határoznak az ő sorsuk, az ő kisebb vagy nagyobb nyomoruságuk felett.

Vagy tizen voltunk, a kik itélkeztünk. Biráltuk a szegénységet, a nyomort,

Egy boldogtalan szerelem története.

— *A „Fejérmegyei Napló" eredeti tárcája.* —

— Tivi bácsi!

— Mi baj tubicám? — kérdé az ekként megszólitott fiatal ember, föltekintve francia regényéről. Nagy kiváncsiságot ugyan nem árult el kérdése, mert tudta, hogy nem kell épen valam világrendito esemény, vagy mélyreható kétely ahhoz, hogy az ő kis unokahuga őt olvasmányából felriassza.

— Mi-ért nincs hoz-zád va ló nagy né-ni? — kezdé Mici azon az elnyújtott, éneklő hangon, melyen a gyermekek a kérdéseiket intézni szokták.

— Miért nincs hozzámvaló nagynéni? Hogy érted ezt, apró kiváncsiság? Nem értelek?

— Az ám, nem akarsz érteni! — felelé Mici nagy komolyan, duzzogva és olyan arckifejezéssel, a mely Tivi bácsit hasonkoru kis hugára emlékeztette. Nagyon jól tudod, hogy minden nagybácsihoz nagynéni való.

— Ez a törvény? Nem tür a természet magányos nagybácsikat? Csalódol Micikém! Nagyon sok egyedül álló nagybácsi van, a kinek nincs jobb fele.

— Fél nagybácsi? — kérdé Mici figyelmesen.

— Nem, egész! De a nagynéni nélkül való nagybácsi, fél nagybácsi, hogy a te stylusodban beszéljek.

— Ó nem! — igazitá helyre Mici határozottan és tudákosan. Minden nagybácsihoz kell nagynéni, a mint minden nagyapához kell nagymama. Albumunkban is igy van. Berti bácsi és Eliz néni, Rudi bácsi és Bella néni, Gyula bácsi és Margit néni.

— Az egész Noe bárka! Furcsa gondolat, a házaspárok fényképeinek ilyképen örökké való téte-á-téte-t szerezni az albumban, — mormogá Tivi bácsi. Az igaz, hogy Marinak mindig kiirthatatlan hajlama volt a symmetria iránt.

— Csak te vagy egyedül, — panaszkodék Mici. Mama Dewald kiasszonyt tette veled szembe az albumban, de ő mégse nagynéni. Ugye bácsi?

— Tudtommal nem. A diagnosis egyelőre helyes. Most még nem nagynéni, de idővel még lehet belőle.

— Igyekezned kell, bácsi, hogy nagynénihez jussál, — inté Mici meggyőzően.

— Ó szent ösztön! — monologizált Tivi. Már a legapróbbak is házasitani akarnak. Korán kezded Mici.

— Mindjárt tizenkettő az óra! — védekezik Mici. Ez nincs korán.

— Ah, ismered végre az órát? Ez szép tőled!

— Mert most mindjárt villásreggelizünk! — magyarázta Mici. A kisasszony azt mondja, hogy óra van a gyomromban. Pedig nem nyeltem órát. Mindig ilyen bolondokat beszél. Akarod-e Dewald kisasszonyt nagynéninek? — kérdé visszatérve tárgyához. Ezzel előjött a sarokból, a hol egy sereg babával játszott, odalépett a nagybácsi zsölyeszékéhez, reá könyökölt annak támlájára és kérdőleg tekintett a fiatal emberre.

— Hm! Miért épen őt?

— Mama azt hiszi.

— Hogy-hogy?

— Azt mondtam mamának, hogy ki kell venni Dewald kisasszony arcképét, ha majd nemsokára nagynénit kapsz, mert akkor ezt kell melléd tenni, hogy mindig egymásra nézhessetek . . .

— Köszönöm szépen . . .

— Mama pedig azt mondta, hogy ez nem épen szükséges.

— Magam is azt hiszem!

Sövegjártó János

Hazai és Rumburgi vászon áruháza. Székfehérvár, Barátok épülete, azelőtt: özv. HANEL ANTALNÉ. Ágy és asztalnemüek, Franczia batiszt, Angol Zephyr, Szines és fehér ruha vásznak a legolcsóbb szabott árakon. Ugyanitt tanuló fiu felvétetik.

Mai lapunk 6 oldal.

00000445

a tehetetlenséget. Szörnyü, szinte megdöbbentő hivatás. Birálni a rongyokat, hogy eléggé rongyok-e már; levenni a kötést a sebekről, hogy eléggé mélyek-e; itélkezni a lelkek tragédiái felett, hogy eléggé összeroncsolták-e a jövendő lehetőségeit. Fájó, nagyon fájdalmas hivatás.

Emberek, polgártársaim! ha az adófilléreitekből 2 percent pótadót letesztek a városi pénztárba, vegyétek tudomásul, hogy ez a pénz a városház szegényeinek jut. Fizettek még 3—4 percentet a nőegyleteknek a népkonyhára, a szegényházra meg a házaitoknál kilincselő koldusoknak. Szenvedő embertársaitoknak. Ne sajnáljátok ezt az összeget. A hálának és fájdalomnak keserü könnyei tapadnak rá. Örüljetek, hogy nem láttátok azt a szomoru képet, a mely a mi szemeink előtt majdnem három óra hosszat bonyolódott. Nagyon szomoru kép volt. Én tudom, hogy sokan megsirattátok volna. Ne sajnáljátok, mi azt hisszük, jól itéltünk. Százon felüli házi szegénynek körülbelül tizezer koronát (két percent városi pótadót) itéltünk oda. Egyre alig jut több 100 koronánál. Talán emelődött az idén ez az összeg, de higyjétek meg, hogy fájdalmasan kegyes célra forditottuk. Azok az emberek, a kiknek a kezeihez jut, talán olyanok voltak mint ti, dolgosak, munkások, reménykedők. Aztán a szerencse szerencsétlenséggé változott, a dagadó vitorlákkal haladó hajó zátonyra jutott, az élet mélységeiben észre nem vehető sziklába ütődött. Most tehetetlen, hányja-veti a vihar mindaddig, mig el nem pusztul.

Vajjon nem leselkedik-e a ti hajótokra is hasonló láthatatlan szikla, a mely pusztulással fenyeget?

Bilkei Ferenc.

UJDONSÁGOK.

Választás előtt.

A vármegyén — választás előtt állanak. Régente észre lehetett ezt jobban venni, mint manap. A „Rák Bendék" bejárták a voksokat s kit szép szóval, kit biztatással, egyiket igérettel, a másikat fenyegetéssel, de legtöbbjét a kulacscsal persuadeálák, hogy szavazatukkal ezt — vagy azt segitsék győzelemre. Sőt nem ritkán a fel-fel csillanó fokos is azt hirdeté, hogy a Tekintetes Nemes Vármegye — választ. (Van is egy olyan vers a negyvenes évekből:

Mert a barbaroknál
Bor vagyon maroknál . . .)

Ma másból látjuk, hogy választás készül a megye székházában. Nagyon másból: jámbor, ártatlan, higlére fordult a régi forma. A „Rák Bendék" nem járják a nemes portákat, hanem otthon ülnek s a sörház asztalánál kombinációkba bocsátkoznánk, számon vévén a tisztviselő urak qualificatióját, rangsorsát, szolgálati évének számát. No meg a vicispánnal való rokoni viszony közelségét és távolságát s abból oly konkluzióra jutnak, hogy X-et vagy Y-t fogják megválasztani, hozzá tévén:

— Fogadjunk egy hordócska sörbe...

*

Tehát a vármegyén választás előtt állanak. Az utolsó közgyülés elismerve dr. *Hattyuffy* Dezső érdemeit — kiváló szolgálatait, őt mint a vármegye annyi éven át buzgólkodott árvaszéki elnökét — nyugdijazta.

Szüts Jenő alispán, a ki a közgyülésen a szabadságát élvező főispán helyett elnökölt — szép szavakkal méltatta a nyugdijazott főtisztviselő nagy érdemét, a ki olyan hivatal élén állott, a mely a vármegye közönsége nagy részének anyagi érdekeit van hivatva védeni s a ki az időben lépett a nagy kötelezettséggel és felelősséggel biró tisztébe, a midőn épen ebben a hivatalban voltak a legziláltabb és legmegengedhetetlenebb viszonyok.

Hattyuffy Dezső elfoglalván e hivatal vezető állását, a helyzet tisztázását nemcsak eréllyel, hanem lelkiismerettel és tudással keresztülvitte s a rendezetlen viszonyok helyett ma a legtökéletesebb rend, pontosság van ott, ahol egykor hihetetlen korrupt állapotok voltak.

Ámde a nyugalomba vonuló árvaszéki elnök nemcsak e téren szerzett érdemeket, a vármegye körül. Kiváló tudása, jeles tolla, történeti érzéke, kutató szenvedélye és vas szorgalma egész kis könyvtárt hoztak össze oly művekről, melyek mindegyike a vármegye történeti multjával foglalkozik. A régészeti egylet megalapitásában oroszlánrésze volt, s ha ma vármegyénknek ily becses múzeuma van, azt nagy részben az ő buzgalmának s lelkesedésének köszönhetjük.

Dr. Hattyuffy Dező tényleg megérdemlett tisztelettel övezve vonul a megérdemlett nyugalomba, melybe a vármegye közönségének hálás szeretete és jókivánsága kiséri s reményli, hogy a pihenés napjaiban sem fog megfeledkezni arról, hogy a vármegye művelődéstörténetét az ő tudása és buzgósága értékesen szolgálhatja, s hogy a kultura tőle még igen sokat remél és vár.

*

Természetes, hogy a kombinációk megindultak. Csodálatos egyhanguasággal emlegetik *Halász* Kálmán árvaszéki ülnök, helyettes elnök nevét. Csodálatos-nak mondjuk az egyhanguságot, mert azt, ahol annyi érdekbarátság, vélemény, óhaj, igény jön számitásba, — ahol ahány szavazat — annyi jelölt lehetséges, ott egy személynek az emlegetése talán mégis mondható — csodálatosnak.

Igaz, hogy *Halász* Kálmán helyzete is őt állitja elsőül a jelöltek sorába. 1883 május óta szolgálja szülő vármegyéjét s azt a csaknem három decenniumot az árvaszéknél töltötte el, tehát nagy jogi tudásához oly széleskörü gyakorlatot szerzett, hogy azzal senki sem versenyezhet; azután meg már egy évtizede ő a helyettes elnök s most, hogy dr. Hattyuffy Dezső csaknem egy esztendeje szabadságon van, ő vezeti az árvaszéket.

De azonkivül, hogy a hivatalvezetés nagy terhe az ő vállát nyomja, ő mint ül-

---

— De miért? Hiszen Dewald kisasszony is lehetne a te nagynénid.

— Ugy? Hm! Azt hiszi Mari? És mit szólsz te hozzá, ifjabb Mari? Sokat adok a te véleményedre.

— Igazán? — kérdé önérzettel a kis hiuság. En azt nem hiszem Dewald kisasszonyról, mert hiszen ő egészen idegen. Hogyan lenne belőle egyszerre a te nagynénid? Ez nagyon különös volna.

— Igazad van! magam is különösnek találnám. De hogy tetszik neked Dewald kisasszony?

— Ó, nekem tetszik! — vélte elnézően Mici. De azt találom, hogy nagyon hosszura nőtt.

— Magam is azt hiszem, hogy ebbeli tevékenységét valamivel korábban hagyhatta volna abba. Nem kell a szegény mértföldmutatóknak konkurrenciát csinálni.

— És az egyik szemével mindig a sarokba néz.

— Valóban, tőletek nőktől megtanulhatjuk a képletes beszédet. Van e még valami megjegyzésed?

— Nincs, csak hogy mindig olyan szép ruhában jár, hogy az ember nem is tudja, vajjon ő maga . . .

— Maga a tárgy . . .

— Nem tárgy, Dewald kisasszony, — igazitá helyre Mici, — vajjon ő maga is csinos e.

— Ezt jól adtad, tizenkettedrétü kritikus.

— Hanem azért gazdag örökösnő, — folytatá Mici, fontoskodó arccal. Képzeld csak!

— Te kis leányom? Gazdag örökösnő? Mi féle teremtés az?

— Az örökösnő nem teremtés. Hát ezt sem tudod? Azt találom, Tivi bácsi, hagy néha kissé nagyon ostoba vagy.

— Igazad van, nevelésem el van hanyagolva és aztán igazán kissé nehéz a felfogásom.

— A tied is? A kisasszony azt mondja, hogy az enyim is. Akkor tehát reád ütöttem — méltalankodik Mici. Meg is mondom a kisasszonynak, hogy ezentul téged szidjon, ha nem értem őt meg.

— Azt ne tedd! — védekezik ijedten a nagybácsi, — hisz én sem tehetek róla.

— Nem volt kisasszonyod? — kérdé részvéttel Mici.

— A te korodban még nem, — magyarázta komoly méltósággal a nagybácsi.

— Ah, azért! — vélekedik fölénynyel Mici. Akkor tehát nem csodálkozom. A kisasszonyok mindent tudnak. Most megmagyarázom neked, hogy mi a gazdag örökösnő.

— Csak rajta!

— Gazdag örökösnő, — kezdé Mici komoly arccal, — de jól vigyázz, bácsi, később majd megkérdezlek, hogy megjegyezted-e magadnak! Gazdag örökösnő az, ha egy menyasszonynak még nincs pénze, de valamikor nagyon sokat fog kapni.

— Mici, bámulom szellemi tehetségedet! Még kalendárium-csináló vagy „kisasszony„ lehet belőled.

— Csak az ne! — viszonzá gyorsan Mici.

— Miért?

— Mert akkor a gyermekek ki nem állhatnának.

— Minden kisasszonyak ez a sorsa! De mondd csak, minden örökösnőnek okvetlenül mennyasszonynak kell lennie? Ezt nem látom át.

— Ugyan eredj Tivi bácsi, ezt csak érted! — biztatá Mici. Mivel annyi pénzt kap, mindenki el akarja venni.

— Hát ez a világ folyása? — kérdé látszólag méltatlankoova a nagybácsi. — Hallod-e, ezt még sem hihetem!

— De ugy van, — erősité Mici. — Egyszer azt kérdeztem Miklóstól, hogy el akar-e venni, ha majd sleppes ruhát fogok viselni és ő azt felelte: „Ha gazdag örökösnő vagy, Mici, akkor igen, de különben a világért sem. Szeplős is vagy!„ Képzeld csak, ezt mondta!

— Vigasztalódjál gyermekem, Miklós prózai lélek. Csakhogy akkor legalább abban hagyhatná esztétikai aggályait. A ki gazdag örökösnőkre vadász, az legyen megedezve a szeplők ellen.

— Pedig tulajdonképen nincs is szeplőm' — védekezik sértődött hangon Mici. — Csak a szemem körül, meg a homlokomon van egy pár.

— Ez ellen jó a pincsi frizura.

— És kettő a bal arcomon, de különben egy sincs.

— Az a főkérdés, hogy a gazdag örökösnő vagy-e vagy sem?

— Csakhogy épen ezt még mindig nem tudom, — felelé kissé ingerülten a kis jószág. Pedig nagyon szeretném ám tudni.

— Ez igen érthető.

— Mert lásd, egy gazdag örökösnőnek még sincs arra szüksége, hogy annyit gyakorolja magát a zongorán, meg annyi rendhagyó igét irjon, meg annyi mindenfélét tanuljon Nagy Károlyról és csupa régi emberekről, a kik már mind meghaltak és a kikhez tulajdonképen nincsen semmi közünk, Annak nincsen egyéb dolga, mint négylovas hintón kikocsikázni, meg szamócát enni, mikor még sehol sem terem, meg selyem ruhában járni és a kisasszonyoknak bizonyosan nem szabad őket ugy szekirozni, mint engem szekiroz a kisasszonyom.

00000446

nök tovább is végzi teendőit s bizony az esti hét óra naponta benntalálja őt a hivatalában.

Kétségtelen, hogy a vármegye keresve sem találna Halász Kálmánnál rátermettebb tisztviselőt az árvaszéki elnöki állásra. És a tisztikar — bár van több érdemes férfiu, a ki joggal léphetne fel pályázóul — csakis őt emlegeti mint egyetlen jogosultat Hatytyuffy Dezső elnöki székének betöltésével. Úgy a szavazó törvényhatósági bizottsági tagok, mint a nagy közönség és a tisztikar egyértelmüleg Halász Kálmánt óhajtván megválasztani — bizonyosnak mondjuk, — hogy más jelentkező, akarnok nem fog mutatkozni a láthatáron.

Köszöntjük Halász Kálmánt, mint Fejérvármegye árvaszékének elnökét.

p. p.

—

— **A pápa Őszentsége és Prohászka püspök.** Rómából jelentik: X. Pius pápa Őszentsége igen sikerült arcképének elküldésével tüntette ki Prohászka Ottokár székesfehérvári püspököt s a következő meleghangu sorokat irta az arcképre:

Venerabili fratri Ottokaro Prohászka episcopo Albae-Regalensi coelestium bonorum auspicem et praecipuae benevolentiae nostrae testem apostolicam benedictionem amentissime in Domino impertimus.

Ex Aedibus Vaticanis die 31. julii 1911. *Pius P. P. X.*

Ami magyarul igy hangzik:

Prohászka Ottokár székesfehérvári püspöknek, tisztelendő testvérünknek a mennyei javak zálogául és különös jóindulatunk jeléül apostoli áldásunkat a legnagyobb szeretettel adjuk.

X. Pius pápa.

Jól esik lelkünknek és meghat bennünket Szentséges Atvánk kegye, a mellyel a mi nagynevü Főpásztorunkat mások fölé emeli. Valószinü, hogy Majláth gróf interpretálásának következménye ez a feltünő és kitüntető jóindulat. Mi azonban hisszük, hogy a Szentszék utat és módot fog találni arra is, hogy megyéspüspökünk irásait részletes birálatban részesiti a módot nyujt neki ahhoz, hogy a saját irásaiból bizonyitja be hitünk sziklájához való állandó ragaszkodását és hogy attól soha el nem tért.

— **Az Oltáregylet** havi szentmiséje aug. 6-án lesz a szemináriumi templomban.

— **Ujmise.** Marschall Rafael cisztercita rendü áldozópap, főgimn. tanár 8-án, kedden d. e. 9 órakor tartja ujmiséjét a ciszterciták helybeli templomában.

— **A városi tisztviselők** mint minden évben, az idén is megkapják az állami szubvenciót, a mely a város fölsegélyezésére, illetőleg elsősorban a tisztviselők jobb javadalmazására van szánva. Városunk az idén csakugy, mint a mult évben 34 ezer koronát kapott. Ez az összeg nem felel meg annak a reménybeli összegnek, a melyre a tisztviselők a törvénytervezet szerint igényt tarthatnának. A miniszter a városoknak szánt segélyből visszatartott egy millió koronát, a melyet a kilátások szerint később kapnak meg, a mikor Fehérvár összesen 51 ezer kor. állami szubvencióhoz jut. De Héderváry ur — ugy látszik — éreztetni akarja a balkeze sulyát, büntetni a tisztviselőket ezért, mert a független ellenzék az országházban nem tartja azt, hogy a katonai terheket *muszáj!!!* megszavazni gondolkozás nélkül.

A kiosztás a mult évi sablon szerint történik s a felülről jött bölcseség csupán Maron István főszámvevővel tett különbséget. Ő mint az adókivető osztály feje, a közgyülés megállapitása szerint a VIII. fizetési osztályba jutna. A bölcs rendelkezés azonban ugy határozott fölötte, hogy visszateendő a IX. osztályba és kevesebb legyen a fizetése, mint az utána következőknek, a kik szolgálati idő és munkakör valamint felelősség szempontjából is jóval mögötte állanak. Mi egészen természetesnek tartjuk, hogy a közgyülés nem nyugszik bele ebbe az intézkedésbe, hanem méltányolni fogja Maron István teljesen igazságos fölebbezését s kérni fogja jogos óhajának teljesitését, hogy a kit az adóügyek vezetésével, önálló hatáskörrel, helyettes főszámvevőnek tett meg, hogy azt nem helyezheti ok nélkül a IX. fizetési osztály II-be, holott azok, a kik nálánál 9, 10 évvel később jöttek a város szolgálatába, már ugyanazon osztálylépcsőjén állanak.

— **A Jézus Szive templomára** ujabban adakozni szivesek voltak:

Özv. Safnyár Ferencné	10 kor.
N. N.	5 „
Petrás Klára	3 „
Veihinger Annus	2 „
Vágyóczky J.-né	1 „

— **Átsatások Dunapentelén.** Dr. Hekler Antal egyetemi m. tanár, nemzeti muzeumi segédőr már évek óta átsatásokat folytat Dunapentelén, ahol a római időkben igen fontos sirhely volt. Hekler átsatásai közben nem rég egy hatalmas épület romjaira bukkant, a mely valaha laktanyául szolgálhatott s valószinüleg Krisztus után a IV. században tüz pusztította el. A lángok martalékává lettek a laktanyában felhalmozott római sisakok is, a melyek a tüz következtét ben és az idők folyamán nagyrészt alaktalan tömbökké váltak. A leletet a Nemzeti Muzeum laboratóriumába szállitották be, a hol hosszas munka után egyes alkatrészekből négy sisakot rekonstruáltak. A sisakok ezüsttel vannak boritva és a bélésük bőrből készült. Két félből állanak, amelyekről a tarkó és fülvédők lógnak le. Ilyen sisakokat keleten készitettek s ezideig mindössze két helyen Augsburg mellett és Worsmban találtak a dunapenteleiekhez hasonlókat. Valószinüleg egy szirus csapat viselte a sisakokat.

— **Lakbérpótlék.** A Felsőleányiskola tanári karának engedélyezett lakbérpótlékot a belügyminiszter jóváhagyta s erről a várost ma délelőtt értesitette.

— **Bucsuzás.** (Beküldetett.) Ma távozott körünkből Hufnagel Ferenc káplán. Csepel község apraja és nagyja a reggeli szentmise után bevonult a plebániára, hogy utolsó „Isten hozzád"-ot mondjon szeretett első káplánjának, kit Őméltósága püspök urunk egy évi működés után Erdre helyezett át. Hufnagel egy évi működése alatt az egész község szeretetét és nagyrabecsülését kiérdemelte. Először a ft. Esperes ur könnyek közt bucsuzott el, az.án Kmertzer Péter, az iskolaszék világi elnöke megható szavakkal köszönte meg a káplán urnak fáradhatlan működését, kivánta, hogy a lelkipásztorkodás terén másutt is szerezzen magának annyi érdemet, mint itt köztünk. Mindenkor szeretettel és hálával tartjuk szivünkben áldásos működését. Egy szem sem marad szárazon, mindnyájan könnyek közt bu czuztak el jó, szeretett káplánjuktól.

— **Jegyzőválasztás.** A lemondás folytán megüresedett isztiméri körjegyzői állásra 3 pályázó közül egyhangu lelkesedéssel Halmos Alajos gánti körjegyző választatott meg.

— **Nyilatkozat.** A következő sorokat vettük:

Mély megilletődéssel hallom már napok óta, hogy kerületünkben többen azzal vádolnak, mintha én a „Fehérvári Szabadgondolkodó Tanitók Szövetségének" tagja volnék! Ezt már szó nélkül nem hagyhatom, hanem nyiltan és őszintén kijelentem, hogy e vád bárkitől eredt is, alaptalan rágalom.

Vallás ellenes szövetségnek tagja sem most, sem később nem leszek, mert én Egyházunknak mindig hü fia voltam, vagyok és leszek, amig csak a jó Isten enged élni.

Ezt akartam csak b. tudomásukra adni jó ismerőseimnek és barátaimnak, akik előtt egy „jóbarátom" be akart feketiteni.

Csákberény, 1911. aug. 3. Mély tisztelettel *Dobrovits Dezső*, kántortanitó.

Szivesen közöljük Dobrovits ur tiltakozó sorait, a melyeknek célját magunk is osztjuk. Nem is keressük, hogy ki részéről érzi a sértést, a mely őt legtiszteletreméltóbb érzelmeiben, Egyházához és hazájához való hőséges ragaszkodásában sérti meg.

— **Rend lesz a piacon.** Ezentul állitólag rend lesz a székesfehérvári piacon. Simon Sándor h. rendőrfőkapitány a henteseket a haltérről visszarendelte a Városház-tér Felmayer-gyár előtti emelt részére. A gyümölcs és élelmiszer árukat a Simor-utcához helyezte el a rendőrség és körülvetette őket a gyolcsosok, bazárosok, cipészek sátraival, hogy az eladásra kerülő gyümölcs és egyéb élelmiszer szeles időn is meglegyen védve a por és szemét ellen. Igen érdekes ujitás az is, hogy f. hó 16-tól kezdve a földön semmit sem szabad árulni, mindent asztalra, vagy állványra kell tenni. Az ellenőrzés pedig még az eddiginél is szigorubb lesz.

— **Kimutatás** az önkéntes mentők julius havi működéséről. Első segitséget nyujtott 92 esetben a következő eseteknél: sérülések 77, belső bajok 4, egyéb bajok 9, öngyilkosság 2. — Ezenkivül igénybe vétetett 12 esetben és pedig: betegek szállitása 10, vaklárma 1, hullaszállitás 1. — Mozgóőrség 10 esetben. Összesen 114 esetben.

Az aranyér, vérpangásnak és szokványos székrekedésnek a következménye. $\frac{2}{1}$ esetleg egy egész pohárnyi természetes **Ferencz József** keserüviz napontá éhgyomorra véve rövididő alatt lényeges javuláshoz, gyakran teljes gyógyuláshoz vezet. A leghiresebb kórodákon már évtizedek óta használják.

A vételnél ügyeljünk arra, hogy a füszerestől vagy gyógyszerésztől igazi *Ferencz József* keserüvizet, kapjunk, mert mint a budapesti Szt. Jánoskórház igazgatósága, az osztály főorvosok egybehangzó véleményadása szerint, bizonyitja: a *Ferencz József* gyógyviz a többi keserüvizeket, enyhe ize, csekély (50 — 100 grammnyi) adagolása és legelőnyösebb sikere által messze felülmulta: szokványos székrekedésnél, alhasi vérpangásnál és aranyernél,

— Valóban, ha ilyen előjogaik vannak a gazdag örökösnőknek, akkor nagyon kár, hogy nem tudod, vajjon az vagy-e.

— Senki sem akarja megmondani! — panaszkodék Mici. — Mama azt mondja, hogy csak legyek szorgalmas, a többi majd megjön. De ezt a mama csak a rendhagyó igék miatt mondja és mert a mamák mind ilyenek. És a papa? Hiszen ismered őt, vele nem lehet komolyan beszélni.

— Hogyan? még ilyen fontos kérdésben sem? Hát mit szólt a te vig apád?

— Papa azt mondta: „Hát már te is az arany borju körül akarsz táncolni." Pedig táncról nem is volt szó, mert most nyár van és gyermekbál csak télen szokott lenni és akkor sincs ott soha arany borju, csak egyszer volt medve, az is csokoládéból.

— Ebből kellett volna a Teremtőnek az egész állatvilágot gyártania, ugye-e?

— Azután azt is mondja a papa: „Miért vágyódol már te is a csuf Mammon után?" Tudod-e Tivi bácsi, hogy ki az?

— Nem ismerem, legalább nem személyesen.

— Én sem, mert még sohasem volt nálunk a jouron. Megkérdeztem a kisasszonyt és azt mondta, hogy a Mammon nem a papa ismerőse, hanem az, a mi a perselyemben van. Az pedig nagyon kevés. Bácsi, te is . . .

— Ha igy kezded, akkor be kell tartanom a zsebemet. Hadd halljam inkább végig a papa prédikációját.

(Folyt. köv.)

00000447

— **Panaszos levél.** A következő sorokat kaptuk:

Tisztelt Szerkesztő Ur!

Sziveskedjék következő sorainknak becses lapjában helyt adni:

A nyilvánosság elé visszük az ügyet mi is, miután az egyik lap hasábjain: *Tram, tram, tram! Közhirré tétetik!* cimmel sziveskedett valaki az érem egyik oldalát a közönségnek bemutatni. Az a levél kikel egyes szőllőhegyi nyaralók ellen, a kik a hegybiró figyelmét hivták fel arra a már türhetetlen zajongásra, a melyet egyes uri fiuk és leányok az ott lakó uri nyaralók boszantására véghezvisznek. A jelzett cikk védi a gyermekeket, a kik a Fiskális dülő mellett, az ugynevezett Andrásy-uton versenyfuttatásokat rendeznek s ezzel kapcsolatos gyermeki lármában találják gyönyörüségüket. Magunk is rossz máju embernek tartanók azt, a ki üldözni akarja a gyermekeket azért, mert azok futkosnak, lármáznak. Tudjuk nagyon jól, hogy a 10 hónapi iskolai levegő és csend kikényszeriti a gyerekből a hangot és mozgást. Helyes! de módjával s ne más emberek gyötréseért történjék mindez!

Mi bemutatjuk az érem másik oldalát és itélje meg maga a közönség, hogy kinek van igaza.

A szőllőbe azért mennek ki a nyaralók, hogy a városi gondok után fölfrissüljenek és békén pihenjenek. De pihenhet-e valaki, ha nem 9, de 10, sőt ½11 órakor is orditó koncerteket rendeznek a hajléka előtt. Nem a játszó gyerekek kiabálása ez, hanem boszantásra számitott koncert, a mely ellen hiába a kérés, a könyörgés, a fenyegetés. Tessék megkérdezni Havranek József volt polgármester úrat, a ki hiába igyekezett szép, majd kemény szóval figyelmeztetni az ifjuságot illedelmesebb kiabálásra, a koncert *csak azért se* szünt meg.

Mit szól m. t. közönség ahh.z, hogy ezek az uri gyerekek pl. megrongálják a háztetőket? Az egyik háznak bedobálták az összes ablakait. Tavaly ugyanott megtették azt, hogy kiszemlélték, mikor nincs férfi a háznál s akkor éjjel benn az udvarban az összes kerti székeket fölvitték a diófára — szörnyü rémületére a házban levő nőknek, a kik nem tudták elképzelni, hogy ki jár odakünn, mit tesz és mit szándékozik azután tenni? Minek lehet minősiteni az olyan eljárást, mikor az egyik szőllő barackfáiról az uri gyerekek letépik a termést Persze erre azt mondják, hogy nem igaz, de kérdezzék meg ugyanazokat az uri gyerekeket, a kik a károsultnak bevallották, hogy: én csak 3 szemet vettem le, de a másik egy köténnyel lopott el. És mit szólnak a gyermeki pajzánságot védelmezők ahhoz, hógy az egyik uri hajlék künn levő asztalaira fölmentek a nagyobb ifiurak és oly módon piszkitották be, a melyről irni nem lehet.

Ls mikor a károsultak tiltakoznak a neveletlenség ellen, akkor lampionos körmenetet és az illető hajlék előtt macskazenét rendeznek. És ez ellen hiába tiltakoznak őszbeborult öreg urak és urhölgyek, a válasz meg van rá:

Nem! szájkosarat nem raknak gyermekeinkre!

Hát mi ez! Rend? tisztesség? vagy anarkia!? Tudjuk nagyon jól, hogy a saját házában és területén mindenki azt teszi, a mit akar; tudjuk azt is, hogy az ut bizonyos határokig közös tulajdon — de a mások füle, idegrendszere, békesége nem közös tulajdon, meg a barackja, házateteje, udvara, féltékenyen őrzött és ápolt virágoskertje, ablakja és asztala, a melyen enni szoktak — az nem közös tulajdon. Mi lehet ennek a vége? az, hogy a különböző szőllőtulajdonosok hadviselő felekként állanak majd egymással szemben, vagy találnak majd paragrafust, a mely rendőri hatalommal szoritja mederbe a kicsapott hullámokat — vagy az uri gyerekek uri szülői meg fogják gondolni a dolgot és azt, hogy a gyerekek cselekedeteiért a szülők is felelősek és a jól nevelt gyermek nem lehet féktelen magaviseletével ostora a békés, senkit nem bántó, senkinek nem kellemetlenkedő, kérő, figyelmeztető s csak a legvégső esetben fenyegető és megtorlást kereső

uri családoknak.

— **Halálozás.** Dr. Cs. Takács Zoltán nyug. budapesti rendőrkapitány aug. 2 án életének 57. évében végtelen hosszu szenvedés után az Urban csendesen elhunyt. Temetése aug. hó 4 én volt Budapesten. Takács Zoltán fehérvári ember. Halálát több fehérvári család gyászolja.

— **Gyermekgyilkosság önvédelemből.** Jul. 22-ki számunkban irtunk meg egy hátborzongató történetet, a mikor a faluroszszát lelőtték ugy, mint ahogyan a vérre szomjas vadállatot leteriteni szokás. Akkor Koncz Imre gazdálkodót lőtte-le Sárkereszturon a sógora, Gerse Ferenc, mert életre-halálra kereste s utána ment a padlásra, hogy ott meggyilkoja.

Folyó hó 3-án este 9 órakor szinte szakasztottan hasonló eset történt Válban. P. Bencze János váli gazdaember köztiszteletnek örvend Válban. A község lakói megbecsülték, a mikor törvénybirónak választották meg. Sajnos, hogy ezeket a tiszteletreméltó tulajdonságokat nem örökölte a törvénybiró fia, P. Bencze János. A jómódu ember átka, az urhatnámság és az iszákosság ejtette hatalmába a fiatal embert, a kinek 30 éves kora mellett se nőtt be elég keményre a fejelágya. A pörlekedés, a viszálykodás napirenden volt Benczéék házánál. Az öreg Bencze szégyenlette a fia hitványságát, korholta érte, a mit az erőteljes, házsártos ember, durvasággal, fenyegetéssel viszonzott. Az ifju Bencze fölöntött a garatra s a mellett, hogy a munka átabotában állott a kezében, folyton az apját gyalázta, sőt fenyegette, hogy agyonveri. Lassan este lett, de a megvadult fiuban a düh csak még inkább fokozódott. Az apja okosabbat nem tehetett, bemenekült a lakásba és magára zárta az ajtót. Ez a felbőszült fiut még inkább vacitotta, neki feküdt az ajtónak s káromkodva kiabálta, hogy leüti az öreget. Az öreg hiába kérlelte, figyelmeztette a fiát, az őrült dühvel fenyegette s verte tovább az ajtót. A szerencsétlen apa nem tehetett egyebet, magának kellett a saját védelméről gondoskodni. Forgó pisztollyal várta a gonosz fiut s mikor a támadást el nem hárithatta, az utolsó pillanatban rálőtt. Az ifju Bencze megtántorodott s összerogyott. A golyó a mellébe hatolt s pár perc mulva megölte. A szegény, szerencsétlen apa zokogva látta maga előtt szörnyü tettének áldozatát, aztán elbotorkált a csendőrősre és ott feljelentette magát. Az egész községben fájdalmas részvét kiséri az öreg P. Bencze Jánost.

VITA FORRÁS SÓSKUT VASMEGYE

Biztos gyógyszer: gyomor- és cukorbetegeknek köszvény-, hólyag és vesebetegeknek.

Félpohár VITA-forrás a gyomorégést azonnal megszünteti.

A vállalat tulajdonosa:

„CONSUM" kereskedelmi részvénytársaság

Budapest, VI., Teréz-körut 4. Telefon 10—13.

Kapható: Kovács Pál, Pinkás Zsigmond Fiai, Simon György és Szigethy Testvérek cégeknél.

— **Ledőlt kémény.** Egy sulyos balesetről ad hirt sóskuti levelezőnk. Tamsics János sóskuti lakos 7 éves Imre fiát egy ledőlt kémény maga alá temette s ugy összezuzta a szerencsétlen fiu vállát és az egyik lábát, hogy be kellett szállitani a budapesti sebészeti klinikára. A baleset a következőképen történt: Patrovics Imre asztalos egy zárt kémény farészeinek a széjjelbontásával foglalatoskodott és Tamsics Imre ott ólálkodott körülötte. A fiut az anyja az asztalosmester kérelmére többször el is kergette a kémény közeléből, de a szófogadatlan gyermek nem hajlott a jó szóra és mindig visszaszökött oda, ahonnan elkergették. Az engedetlen fiu anyja mosással lévén elfoglalva, nem vette észre, hogy az ismét odament a bontáshoz. Amint a gyermek ott ólálkodott, a kémény tüzfala ledőlt s az engedetlen Tamsics Imrét maga alá temette.

— **Vita.** Dr. Alfréd Klauber főorvos irja Samborból. Hosszú idő óta állandóan gyomorégésben szenvedtem. Kedves kötelességemnek tartom Önökkel közölni, hogy mióta a „VITA"-forrást használom, ezen fájdalmas és kellemetlen betegségtől, mely örökösen kinzott, teljesen megszabadultam.

— **Csata.** Martonvásáron a napokban kabaréval egybekötött táncmulatságot rendezett az ifjuság. Műsoron kivül felléptek a Gutyina és Szabó testvérek egy igen nagy hatást keltő számmal, egy kisebbfajta szárazföldi ütközet bemutatásával. Gutyina István, G. János, G. György, és G. Antal képezték az egyik tábort, Szabó János, Szabó József és Szabó György harcoltak a másik részről. Egy darabig pohár-ágyukkal bombáztak, majd egyre közelebb érvén egymáshoz szuronyszegezve összetörtek. A szuronyt a bicska helyettesitette. Gutyináék legyőzték Szabóékat, mert bár ők is szenvedtek kisebb-nagyobb sebesüléseket, de azért mégsem oly sulyosakat, mint ellenfeleik, kik közül Szabó János állapota igen veszedelmes. Az okot a műsoronkivüli fellépésre Szabó János és Gutyina István között fentálló régi harag — szivügy — szolgáltatta. A csendőrök, a késelő legényeket feljelentették.

Téved, ha azt hiszi, hogy irógépet csak a fővárosi ügynököktől vásárolhat, mert sokkal előnyösebben helyben is megtalálhatja Klökner Péternél, ki ilyeneket előnyös részletfizetésre is szállit.

— **Tolvajlások a piacon.** Odor Ferencné mohai földmivesasszony ma délelőtt a hetivásáron libáit eladta s az értük kapott 25 koronát a szoknyája zsebébe tette. Amint a piacon egyetmást vásárolt, a pénzt tárcájával együtt ismeretlen tettes kilopta a zsebéből. A rendőrség keresi a tolvajt.

Horváth Istvánné Öreg-utca 5. sz. alatti lakos feljelentést tett a rendőrségen, hogy ma d. e. a városháztéren mig a ridiküljéből kihullott aprópénzt összeszedte, 70 koronát tartalmazó pénztárcáját ismeretlen tettes a földről felvette s azzal elillant. — Horváth Istvánné közelében Horváth István helybeli cigány settenkedett s nyilvánvaló, hogy az erszényt ő vette fel a földről. Nyomoz a rendőrség.

— **Részeg kocsis.** Folyó hó 4-én délután Bogyay Andor helybeli kereskedő Péter János nevü 18 éves kocsisát Nagy János 11 éves Erzsébetligetsori fiuval az Öreghegyre küldte árukat kihordani. Péter János hazafelé jövet egy Budaiuti szatócsüzletbe találkozott Auer János Gyümölcs-utca. 3. sz. alatti cipésziparossal, akivel a város korcsmáit összejárták s alaposan berugtak. Ilyen állapotban a Szögyény Marich-utcába kerültek, ahol Péter János a kocsiról leszállt s a cselédszerző intézetbe ment. Mig Péter János távol volt, azalatt Auer János a kocsival elindult. A különben is részeg ember lovat soha nem hajtott s a rossz kormányzás miatt a ló a Városháztér sarkán levő villanyoszlop támasztófájához huzta a kocsit, a mely nagyot zökkent s a kocsi ülésben ülő fiut oly erővel dobta ki, hogy annak fején és arcán igen sulyos természetü zuzódások vannak. A rendőrség Auer János ellen az eljárást meginditotta.

Ha irógépet venni, vagy becserélni akar mindenek előtt forduljon Klökner, Péterhez Székesfehérváron, mert sehol jobban és előnyösebben nem vásárol.

00000448

— **Nagy tüzek a vidéken.** A Tárnok községhez tartozó Anasztázia pusztán hatalmas tűzvész pusztitott f. hó 2-án. Lövy és Schusztek bérlők bérletén a vonatból kihulló szikra meggyujtotta a gabonát s az igy keletkezett tűz rövid idő alatt elpusztitott 187 kereszt buzát, egy hold lábon álló zabot, 10 kocsira való mult évi kukoricaszárt, összesen mintegy 3000 korona értékben. Az elégett jószág biztositva volt, igy a kár megtérül.

Rémes kongatás zavarta fel tegnapelőtt éjjel álmából Rácalmás község lakosságát „Tüz van!" hallatszott a kiáltás és futottak az emberek dr. Vetzl Győző gőzmalma felé. Ott volt a tüz, a malom égett. A hatalmas épület lángokba állott s mint óriási váklya messzire megvilágitotta a környéket. A község megrémült lakossága annyira elvesztette a fejét, hogy az oltási munkálatokhoz nem is fogott, meggyökerezett lábakkal tehetetlenül nézte, hogy a lángoló elem hogyan tette tönkre a hatalmas malmot és mellette levő nagy istállót. A tüz oka ismeretlen. A kár 30000 korona, mely összeg azonban biztositás folytán megtérül.

— **A hentes sátorok.** Az utóbbi időben a rendőrség tiszteletreméltó buzgalommal őrködik a közegészség, illetve a köztisztaság felett. Tegnap a piaci hentesek sátorait vizsgálta meg s az ott talált rendetlenségek miatt 21 hentes ellen meginditotta a bünügyi eljárást.

Ifj. Liebhardt János épitész, épitési vállalkozó műszaki irodája Távirda-utca 17. sz. (Kőrösy-ház.)

— **Vaklárma.** Folyó hó 3-án este Veisz Ferenc ősz-utcai sütő házának kéményéből szikrák jöttek ki, majd a füst is a földre verődött, a miről a járókelők azt gondolták, hogy a padláson tüz van. A tüzoltóságot is előhivták, de dolguk nem akadt.

— **Gyujtó villám.** Hatalmas zivatar vonult el a napokban Vértesacsa község felett. A mérgesen fütyülő szél egy kicsinyke kis esőt is hozott magával, de azért a haszonért, amit ezáltal hajtott, egy kis áldozatot is követelt magának. Sokáig tombolt, mennydörgött, villámlott s egyszer csak egy villám lecsapott Horn János gazdálkodó földjére és felgyujtotta a már learatott ott fekvő zabot. A szél gyorsan szállitotta ide-oda az égő gabonaszálakat s rövid idő alatt Horneknak az egész gabonatermése odaveszett. Biztositva nem volt.

Egy jó, sárga herélt ló eladó, Zámoly-utca 3. sz.

Ujonnan épült 5 szobás modern uri lakás, zárt folyosóval, fürdő és cselédszobával a lakás előtt szép kis kerttel, Várkörut 43 szam alatt (a Petőfi-utcával szemben) kiadó.

ZILZER MANÓ
férfi-, fiu- és gyermekruha raktára
Székesfehérvár, Szögyény-Marich-utca.
Állandóan nagy raktáron mindenféle
férfi-, fiu- és gyermekruhák
ugyszintén
papi öltönyök, Ferenc József-kabát, köpenyek (havelok) bőrkabátok, utazóbundák, raglan-felöltők, kabátok.

Vendéglő-átvétel.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy a

Palotai-utca 33 szám alatt
régóta fenálló
Kuntler József-féle
vendéglőt átvettem és azt modernül átalakitatván tovább vezetem.

Főtörekvésem a m. t. vendégek szolid kiszolgálása s igy az ő nagyrabecsült tetszésüknek a megnyerése leend, miért is gondoskodtam arról, hogy vendéglőmben elsőrendü ételek és italok olcsó árakért szolgáltassanak fel.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve maradtam

kiváló tisztelettel
Feth Vince.

FELHIVÁS.

A „Székesfehérvári kölcsönös népsegélyző-egylet" igazgatósága

hat évre terjedő uj évtársulatot alakit,

melynek hetibefizetései folyó 1911. évi augusztus hó 1-én veszik kezdetüket.

Az uj évtársulatnak tetszésszerinti mennyiségü 20 filléres betéttel tagjai lehetnek: a magyar szent korona országai területén lakó önjogu, vagyonukkal szabadon rendelkező egyének és testületek, ugy törvényes képviselőjük bejelentése mellett kiskoruak is.

Midőn erről az érdeklődő nagy közönséget értesiteni és tömeges beiratkozásra felhivni szerencsénk van, egyuttal tudatjuk, hogy azok, kik ezen alakitandó

negyvenkettedik évtársulatnak

hetenként 20 filléres betéttel

tagjai óhajtanak lenni, beiratkozás végett az egylet helyiségében (Kossuth utca 3. sz. alatt az emeleten) személyesen vagy megbizottjuk által alulirt naptól kezdve jelentkezhetnek.

Beiratkozás alkalmával a betéti könyvecskéért 20 fillér beiratási dij fejében pedig betétenként 40 fillér fizetendő.

Kelt Székesfehérvárott, 1911. évi julius hó 1-én.

Kalmár László, ügyvezető — főkönyvelő. **Tóth Aladár,** elnök.

Fodrász-üzletemet
Nagy Sándor-u. 1. sz. alá
(Sas-utca) helyeztem át.
Balogh Ferenc,
fodrász.

SAJÁT ÉRDEKE,

hogy lehetőleg összpontositsa szükségleteinek beszerzését egy cégnél, mert ezuton védi érdekeit legjobban.

Előnyei: 1. Nem kell ismeretlen cégekhez fordulnia. 2. Nem lesznek szétágazó kötelezettségei. 3. Állandó összeköttetésnél pontos és reális kiszolgálást biztosit magának. 4. Állandó összeköttetése mindig vigyázni fog önt vevőjének megtartani.

Saját érdeke, hogy csak ismert, előkelő céget tiszteljen meg bizalmával.

Aufrecht és Goldsemmied utóda

Elek és Társa r.-t.
Budapest, IV., Károly-körút 10. szám.

Kaphatók kényelmes havi lefizetésre, állandó összeköttetésnél folyószámlára is:

1. A magyar és német irodalom összes termékei.
2. Képek.
3. Bőröndök és bőröndáruk.
4. Ferfi fehérnemüek.
5. Látcsövek.
6. Fényképkészülékek, felszerelések
7. Vadászfegyverek, pisztolyok, flóbertek.
8. Chinaezüstáruk.
9. Csillár- és petroleum-lámpák.
10. Rézbutorok.
11. Szőnyegek.
12 Mindennemü hangszer.

Fenti 12 osztályunk összes cikkei elsőrendü minőségüek és minden osztály cikkeiről külön kimerítő árjegyzékkel rendelkezünk és a kivánt árjegyzéket ingyen és bérmentve küldjük. Elvünk: Vevőkörünk megtartása, pontos kiszolgálás méltányos árak révén. — Minden felvilágositással szivesen szolgálunk. —

NIGRIN

(Fernolendt)

a legjobb cipőkrém

Mindenütt kapható!

A bécsi vadászati kiállitason arany éremmel kitüntetve

VÉDJEGY.

Az eredeti Singer-varrógépek valódi árusitó ezen védjegyről ismerhetők fel.

Az eredeti Singer-varrógépek valódi árusitói ezen védjegyről ismerhetők fel.

FIGYELEM!

Azon varrógépek, melyeket más kereskedők árusitanak és forgalomba hoznak, mind a régi SINGER- és varrógépek utánzatai. Ezek természetesen nem eredeti SINGER-varrógépek s nem is a SINGER-varrógép részvénytársaságtól származtak, — miért is ügyeljünk a védjegyre, mert csak ezen védjegygye eliátott varrógépek a valódi, eredeti SINGER-gépek.

SINGER Co.

varrógép részvénytársaság Bognár-u. 2.

— SZÉKESFEHÉRVÁR. —

Nádor-utca Töltényi-féle ház.

Hirdetések, jutányosan felvétetnek a kiadó hivatalban. Szent István-tér 1.

Székesfehérvári utmutató.

Füszer:

FLITS PÁL FIA
füszer és csemege üzlete
Nádor-utca 4.

SZIGETHY TESTVÉREK
közvetlen kávébehozatala és füszer csemege kereskedők
Kossuth-utca.

Keresztény fogyasz. szövetkezet
Szögyény Marich-utca.
Fiók üzlet Zámoly-utca.

BRUZSA GYŐZŐ
füszer, festék és liszt kereskedő
Széchenyi-utca 58 sz.

IIj. GRÜNSCHNEK JÁNOS
füszer-, liszt-, vegyeskereskedése
Szfehérvár, Halász-utca 1.

Cukrász:

BINDER GYULA
Városház-tér 5 sz.

Divat:

Keresztes Zsigmond
divat áruháza
Városház-tér.

FALVAY FERENCZ
úri és női divat
Kossuth-utca.

KOVÁTS ANTAL
úri és női divat
Városház-tér.

VARGA ISTVÁN
női szabó műterme
Jókai-utca 20 sz.

Singer Co. varrógép részvénytársaság
ajánlja eredeti varrógépeit
Nádor-u. Töltényi-féle ház.

Rehorska Vilmos
műfestő és vegytisztitó intézet
Üzlet: Haltér 1.
Telep: Tobák-utca 21 sz.

PAPP KÁROLY
utóda Szlatkovszky József műselyem festő vegytisztitó intézete
Üzlet: Városház-tér 5 sz.
Telep: Palotai-utca.

AUERBACH JÓZSEF
mosó intézete
Jókai-utca 19 sz.

NAGY IGNÁCZ
mosó intézete
Lakatos-utca 10 sz.

Férfiszabók:

KISS ANTAL
Kossuth-utca 4 sz.

Cipészek:

POLLÁK REZSŐ
férfi és nő cipész
Nádor-utca 7.

Fürdő:

ÁRPÁD-FÜRDŐ
Kossuth-utca.

Különfélék:

PETE GYULA
fényképész
Várkor-ut 28 sz.

KLÖKNER PÉTER
cs. és kir. udvari könyv, zenemű, papir és fényképező cikkek kereskedése.
Nádor-utca.

HEILMAN SÁNDOR
könyköttészete
Szent Imre-utca 1.

HEIN MÁRTON
hangszerkészitő
Kossuth-utca 2 sz.

PAPP LÁSZLÓ
vaskereskedő
Szögyény Marich-utca 1.

IZINGER KÁROLY
szijgyártó
Kossuth-utca 5.

KÜMMEL BÉLA
mű és kereskedelmi kertészete
Kossuth-utca.
Telep: Kert-utca.

BAKOS JÓZSEF
kádármester
Malom-utca 6 sz.

KOVÁCS GYÖRGY
kocsigyártó
Fazekas-utca.

GERVEIN MIHÁLY
kovácsmester.
Készit mindennemü új és divatos kocsikat.
Vörösmarty-tér 1.

KŐNIG KÁROLY
késmüves és köszörüs
Városház-tér.

KŐNIG JÓZSEF
késmüves és köszörüs
Kossuth-utca 7.

Vendéglők és kávéházak:

BARNAI IGNÁCZ
Magyar Királyhoz czimzett kávéháza és szállodája
Nádor-utca.

Özv. Emhecht Gyuláné
Dréher féle sörcsarnoka
Bank-utca 1 sz.

GÁRDOS ZSIGMOND
„Korzó kávéház"
Nádor-utca.

IFJ. HÉJJ IMRE
Arany Ponty vendéglős
Haltér 3 sz.

KUNTLER JÓZSEF
beszálló vendéglős
Palotai-utca 33 sz.

Építők:

SZABÓ JÓZSEF
épitési irodája
Várkör-ut 43 sz.

Vanka Testvérek
ácsmesterek
Palotai-utca 71 sz.

STREIT JÓZSEF
ácsmester
Palotai-utca 57—59 sz.

KISS KÁROLY
épitési irodája
Szömörce-utca 10.

PEHAKKER ANDRÁS
épitési vállalkozó
Csonka u. 9 sz.

Asztalosok:

FÜSTÉR LAJOS
mű asztalos
Megyeház-utca 15 sz.

BODA GYULA
épület és butor asztalos
Lövölde-utca 12 sz.

Lakatosok:

KIL JÁNOS
épület és műlakatos
Ősz-utca 21 sz.

KOVÁTS JÁNOS
géplakatos műhelye
Haltér 9 sz.

Festők:

GERLITS JÓZSEF és FIA
szóbafestő és mázoló
Jókai-utca 2 sz.

Schmöltz László
cim-, szobafestő és mázoló
Vásár-tér 17. sz.

GUTMANN L. ÉS FIA
szoba, cim-czimer és fanemüfestő.
lakik Kégl György-utca 7.

Temetkezés:

HERMANN KÁROLY ÉS TÁRSA
„Kegyelet" temetkezési vállalat
Kossuth-utca

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában Székesfehérvárott.

00000450